Bir İsa Öğrencisi Nasıl Yaşar?

Eski bir konuşma, son olarak *Radix* dergisinin 2009 İlkbahar sayısında, Cilt 34:3'te yayınlandı.

Bir İsa öğrencisinin nasıl yaşadığı, doğal olarak kim olduğunun bir sonucudur.

Ben, İsa'nın bir öğrencisi olarak, İsa'nın Tanrı'nın Egemenliği'ndeki yaşamında O'nun bir çırağıyım. İsa bugün benim yerimde olsaydı benim hayatımı nasıl yaşardı. İşte ben Göklerin Egemenliği'ndeki hayatımı nasıl yaşayacağımı O'ndan bu şekilde öğreniyorum. Beni onun öğrencisi olmaya yönelten şey, ona olan imanımdır. Ona güvenmem demek, en yalın haliyle onun hiçbir konuda yanılmadığına inanmam anlamına geliyor: onun tüm kişiliği ve sözleri, insan hayatının ulaşabileceği en güzel zirveyi, Tanrı'nın bizim için hayal ettiği asıl yaşamı gösterir. "Yaşam O'ndaydı ve yaşam insanların ışığıydı." (Yuhanna 1:4)

Bu nedenle, onun çırağı olmak, belli "dini" etkinliklerde bulunma ile ilgili bir durum değildir, tüm yaşamımın yönünü ve karakterini değiştirmek demektir. İsa, varını yoğunu gözden çıkarmayanların onun öğrencisi olamayacağını söylediğinde kastettiği şey tam da buydu (Luka 14:26 ve 33) Bütün anahtar, "varını yoğunu" sözcüğünde gizlidir. Hayattımızda İsa'dan ve O'nun egemenliğinden daha üstün tuttuğumuz hiçbir şey olmamalıdır. O, kesinlikle insan yaşamındaki en önemli şey olarak görülmeli ve O'nun öğrencisi olmak, bir insanın bu dünyada yakalayabileceği en muazzam fırsat olarak değerlendirilmelidir.

Tüm hayatımızı değiştiren bu yönelimi benimseyip kabul ettiğimizde, bunu başlatan lütuf, tüm kimliğimize ve yaptığımız her şeye sızıp bizi dönüştürmeye başlar. Lütuf, hak etmediğimiz ve kendi çabamızla asla başaramayacağımız şeyleri gerçekleştirmek için Tanrı'nın hayatlarımızda harekete geçmesidir. Ancak bu süreçte pasif kalamayız. Eski benlğimizi çıkarıp atmamız, yeni benliği giyinmemiz buyrulmuştur. (Koloseliler 3:9-10; Efesliler 4:22-24) Bizden beklenen, "Rabbimiz ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in lütfunda ve O'nu tanımakta ilerlememizdir" (II Petrus 3:18). Bu, bizim yapmamız gereken bir şeydir ve bunu her ne kadar kendi başımıza yapamasak da, kimse de bizim yerimize yapmayacaktır. Mesih'le dirilmiş olmak demek, O'nun karakterini giderek daha fazla giyinmek ve O'nun gücüyle yaşamak için ne yapmamız gerekiyorsa gereken her adımı atmak demektir.

 © 2009, Dallas Willard

Bu sürecin nihai sonucu, Elçi Pavlus tarafından şöyle ifade edilir: “Söylediğiniz, yaptığınız her şeyi Rab İsa'nın adıyla, O'nun aracılığıyla Baba Tanrı'ya şükrederek yapın.” (Koloseliler 3:17) Ve yine: “Sonuç olarak, ne yer ne içerseniz, ne yaparsanız, her şeyi Tanrı'nın yüceliği için yapın.” (I Korintliler 10:31) Tüm hayatım, İsa Mesih'in şu an yeryüzünde bizzat sürdürdüğü ve sonsuzluğa taşıyacağı o yaşam akışına kapılıp gitmelidir. İşte bu yüzden O'nun çırağı olmak, bir insanın yakalayabileceği en büyük fırsattır. Lütuf, tüm hayatımızın kontrolünü işte bu şekilde ele geçirir. İşte bu şekilde “iman yoluyla lütufla kurtulan bizler… Tanrı'nın yapıtıyız, O'nun önceden hazırladığı iyi işleri yapmak üzere Mesih İsa'da yaratıldık.” (Efesliler 2:10)

İsa'nın öğrencisi olarak yaşarken, nerede olursam olayım, hangi faaliyetle uğraşırsam uğraşayım, Göklerin Egemenliği'nde kendi hayatımı nasıl sürdüreceğimi O'ndan öğreniyorum. Bu öğrenme sürecinin üç boyutu vardır.

İlk olarak, İsa'nın açıkça yapmamızı söylediği şeyleri yapmayı öğreniyorum. İsa'ya “Rab” deyip de O'nun söylediklerini yapmamak tam anlamıyla saçmalıktır. Böyle bir durumda “Rab” kelimesinin hiçbir anlamı kalmaz. (Luka 6:46-49) Ama İsa'yı Rab olarak kabul ettiğim için, davranışlarıma yönelik talimatları benim yaşam hazinelerimdir. Elbette onun söylediklerini sadece çabalayarak yapamam. Kendimi eğitmek zorundayım! Uygun eylem planları aracılığıyla, lütufla içsel olarak öyle bir dönüşüm yaşamalıyım ki en derindeki düşüncelerimde, duygularımda, tutumlarımda ve irademin yönelimlerinde, O'nun yapmamı söylediği şeyleri rutin olarak yapan türde bir insan haline gelmeliyim. Ancak bu değişimden sonra öfke, kibir ve şehvet üzerimde hüküm süremez hale gelir. İşte o zaman beni lanetleyenleri bereketleyebilirim, düşmanlarımı sevebilirim ve buna benzer şeyleri yapabilirim çünkü ben, Mesih'in öğrencisi olma süreci sayesinde Mesih'in karakterinin ve gücünün içimde yaşamaya başladığı biriyim.

İkinci olarak, evde, okulda, toplum içinde, iş ve resmi ortamlarda hayatın alışılagelmiş tüm alanlarındaki faaliyetlerini Mesih'in karakteri ve gücüyle yürütmeyi öğreniyorum. Unutmayalım ki İsa'nın kendisi de bu dünyadaki ömrünün büyük kısmını kendi işinin başında bir esnaf veya “serbest çalışan” olarak geçirdi. İsa'nın önünde sıradan bir vatandaş gibi yaşama seçeneği de vardı, üstelik bunun hiçbir sakıncası olmazdı. Dolayısıyla O, bugün bir anne ya da baba, bir bankacı, bilgisayar programcısı, öğretmen veya sanatçı olarak Göklerin Egemenliği’nin birer parçası gibi nasıl yaşayabileceğimizi bize en iyi gösterendir. O’nun karakteri, gücü ve birebir yaptığı rehberlik, bizi insan yaşamının her kulvarında asıl olması gereken o ideal yaşam ritmine ulaştıracaktır.

 © 2009, Dallas Willard

Üçüncüsü, Üçüncü olarak, yeryüzündeki hayatın her alanında iyiliğe hizmet etmek ve kötülüğü yenmek için Göklerin Egemenliğin gücünü – Sözü ve Ruhu'yla etkin olan Mesih'in gücünü – kullanmayı öğreniyorum. "Tanrı'nın, Nasıralı İsa'yı nasıl Kutsal Ruh'la ve kudretle meshettiğini biliyorsunuz. İsa her yanı dolaşarak iyilik yapıyor, İblis'in baskısı altında olanların hepsini iyileştiriyordu. Çünkü Tanrı O'nunla birlikteydi." (Elçilerin İşleri 10:38) İsa'ya çıraklık etmek, İsa'daki bu gücü küçük adımlarla hayatımızda kullanmayı öğrenmek anlamına gelir. Burada karakterin olgunlaşması birincil önceliktir çünkü gücün Mesih'in amaçlarına uygun olarak kullanılması için sağlam bir karaktere ihtiyaç var. Mesih'te herhangi bir karakter sorunu yoktu ama bizde var. Dua, bizi Egemenlik hayatına hazırlayan bir eğitim aracı olarak düşünüldüğünde, temelde gücü hem yararlı hem de güvenli biçimde nasıl kullanacağımızı öğrenme sürecidir. Çoğu zaman, dua sayesinde "bol lütfu almanın" ve "bir tek adam, yani İsa Mesih sayesinde yaşamda egemenlik sürmenin" ilk adımlarını atarız. (Romalılar 5:17) Dolayısıyla karakter bizim için güçten daha önemlidir ancak gücün yerini almaz. Ruh'un meyveleri (her şeyiyle Mesih'e benzer bir karakter) ancak Ruh'un armağanlarının düzenli olarak topluluk ortamına hayata geçirildiği bir iklimde gelişir. Üstelik Ruh'un bu görünür kudreti, sadece "pazar ayinlerine" şıkıştırılacak bir şey değildir. Bu konuda da İsa örneğimiz ve öğretmenimizdir. O, ayak bastığı her yere Tanrı'nın Egemenliği'nin düzenini taşıdı. Onun söylediği gibi, "iman edenin içinden" ("karnından" Yuhanna 7:38) "diri su ırmakları akacaktır", biz de nerede olursak olalım bizim içimizden de durmaksızın akacaktır.

Böylece lütufta büyümek – yani Tanrı'nın hayatımızda eyleme geçmesinde büyümek – tesadüfe bırakılamaz; ruhumuzun (irademizin), düşüncelerimizin, duygularımızın, bedenimizin, sosyal ilişkilerimizin ve ruhumuzun en engin derinliklerinin her alanında Tanrı'nın lütfunu almamızı sağlayan faaliyetlere düzenli olarak katılarak planlamamız gereken bir şeydir. Bizler, esasen sadece "ben"i yüceltmekten ibaret olan günahın ve "ben"i yüceltmenin sonuçları altında tamamen "işgale uğramış" durumdayız. İsa'nın çırakları olarak hedefimiz, Mesih'in karakterini ve gücünü yaşayan türden bir insan olmaktır. O halde, bizi içten dışa dönüştürecek o eylemleri ve pratikleri hayatımızda inşa etmek zorundayız.

Bu tür eylemler ve pratikler, "ruhsal yaşam disiplinleridir." Bunlar, Mesih'in kendi yaşamından ve O'na inananların hayatlarının gözlemlenmesiyle iyi bir şekilde öğrenilebilir. Bu disiplinler arasında yalnız kalmak, sessizlik, oruç, inceleme, tapınma, paydaşlık, dua vb. uygulamalar yer alır. Bu tür uygulamaların tam bir listesi yoktur, ancak bunlardan bazıları diğerlerinden daha iyi bilinir ve yaygın olarak uygulanır çünkü bunlar içimizde yaşayan günahın gücünü kırmak ve hayatımızı giderek lütufla doldurmak için daha merkezi bir öneme sahiptir. Ruhsal disiplinler, özünde, kendi

 © 2009, Dallas Willard

kontrolümüz altında olan ve lütfun yardımıyla, doğrudan bir zorlamayla – yani "sadece çabalayarak" – asla başaramayacağımız dönüşümleri gerçekleştirmemizi sağlayan araçlardır. Sadece "hadi yapayım" diyerek düşmanımızı sevmede ya da bize lanet edenleri içtenlikle bereketlemede başarılı olamayız. Ancak Mesih'le baş başa kalıp bu disiplinleri bilgece hayatımıza uygularsak, bunları doğal bir refleks olarak, zahmetsizce yapan insanlar haline gelebiliriz.

Disiplinlerde bilgili ve denemeye açık olmalıyız. Bunlar bizi doğru kılan şeyler değil, bilgeliktir. Bunlarda esnek ve pratik olmalı, detaylara aşırı takılmamalıyız. Kendimizi birer “kahraman” gibi görmemeli ya da bu pratiklerle Tanrı'nın gözünde bir şey elde ettiğimizi düşünmemeliyiz. Ruhsal yaşam disiplinleri, İsa ile buluştuğumuz ve O'ndan eğitim aldığımız yerlerdir ve bunların en iyi nasıl uygulanacağı konusunda rehberimiz İsa'dır. Başka insanların bu disiplinleri nasıl uyguladığı konusuyla pek ilgilenmemeliyiz. Çok geçmeden İsa, tam da ihtiyacımız olan en iyi uygulama ritmine bizi yönlendirecektir.

Asıl kilit nokta şudur: Mesih'in öğrenciler olarak, kendimizi Efendimiz ve Rabbimiz gibi olmaya — giderek daha fazla Mesih'in karakteri ve gücüyle yaşamaya — adamak için verdiğimiz kararı uygulama yönünde somut bir plana sahip olmamız gerekir. Öğrenciler, hem içi hem dışı, İsa gibi olmayı tüm kalbiyle arzulayan, Tanrı Sözü'nün ve Ruh'un rehberliğinde gündelik hayatlarındaki tüm işleri ve öncelikleri bu hedef doğrultusunda planlı ve adım adım yeniden şekillendiren insanlardır. İşte İsa'nın öğrencisi olmak, tam da böyle bir hayat sürmek demektir.

 © 2009, Dallas Willard